

VENDIM
Nr. 16, datë 21.3.2014

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Bashkim Dedja	kryetar i Gjykatës Kushtetuese
Vladimir Kristo	anëtar i “ “
Sokol Berberi	anëtar i “ “
Vitore Tusha	anëtar e “ “
Altina Xhoxhaj	anëtar e “ “
Fatmir Hoxha	anëtar i “ “
Besnik Imeraj	anëtar i “ “
Fatos Lulo	anëtar i “ “
Gani Dizdari	anëtar i “ “

me sekretare Blerina Basha, në datat 26.9.2013, 17.10.2013 dhe 7.11.2013, mori në shqyrtim mbi bazë dokumentesh, çështjen me nr. 32/5 Akti, që i përket:

KËRKUES: Nazmi Luku.

SUBJEKTE TË INTERESUARA: Ministria e Transportit dhe e Infrastrukturës, shoqëria e përmbarimit “EPSA” sh.p.k.

OBJEKTI: Konstatimi i cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor, si rrjedhojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë nr. 81, datë 18.6.2008, të Gjykatës së Apelit Tiranë, brenda një afati të arsyeshëm.

BAZA LIGJORE: Nenet 42, pika 1, 131, shkronja “f”, dhe 134, pika 1, shkronja “g” të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë; nenet 6 dhe 41 të Konventës Evropiane të të Drejtave të Njeriut; nenet 28, 29, 30, 45 dhe 77 të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes, Gani Dizdari, shqyrtoi parashtrimet e kërkuarit, që kërkoj pranimin e kërkesës, prapësimet e subjektit të interesuar, Ministria e Transportit dhe Infrastrukturës, që kërkoj rrëzimin e kërkesës, dhe shoqërisë përmbarimore ESPA sh.p.k. që kërkoj pranimin e kërkesës, si dhe pasi diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

1. Kërkuar ka punuar “Përgjegjës i Sektorit të Shërbimeve në Drejtorinë e Shërbimeve të Brendshme pranë Ministrisë së Transportit dhe Infrastrukturës (ish-Ministria e Punëve Publike, Transportit dhe Telekomunikacionit, më poshtë Ministria) për një periudhë 10-vjeçare.

2. Me vendimin nr. 25/9 Prot., datë 25.9.2007, Drejtori i Përgjithshëm i Shërbimeve Mbështetëse ka marrë ndaj kërkuarit masën disiplinore “*Largim nga shërbimi civil*”. Kërkuar e ka ankimuar këtë vendim në Komisionin e Shërbimit Civil (KSHC), i cili me vendimin nr. 38, datë 6.2.2008, vendosi: “*Shfuqizimin e aktit të Drejtorit të Përgjithshëm të Shërbimeve Mbështetëse. Kthimin e ankuesit në vendin e mëparshëm të punës si Përgjegjës i Sektorit të Shërbimeve Mbështetëse në Drejtorinë e Shërbimeve të Brendshme. Detyrimin e institucionit për të bërë pagesën që nga momenti i ndërprerjes së marrëdhënies financiare deri në zbatim të këtij vendimi.*”

3. Mbi ankimin e Ministrisë, Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin 81, datë 18.6.2008, vendosi: “*Lënien në fuqi të vendimit nr. 38, datë 6.2.2008 të Komisionit të Shërbimit Civil.*”

Mbi rekursin e Ministrisë, Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 862, datë 9.7.2010, vendosi: “*Mospranimin e rekursit*”.

4. Kërkuar i është drejtuar Departamentit të Administratës Publike më datë 18.10.2010, duke i kërkuar zbatimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë, nr. 81, datë 18.6.2008, të Gjykatës së Apelit Tiranë.

5. Departamenti i Administratës Publike (DAP), me shkresën nr. 1913/1 Prot., datë 25.10.2010, i ka kërkuar Sekretarit të Përgjithshëm të Ministrisë zbatimin e vendimit të formës së prerë. Nga Ministria nuk ka

pasur reagim.

6. Kërkuesi i është drejtuar Gjykatës së Apelit Tiranë për lëshimin e urdhrit ekzekutiv për zbatimin e vendimit nr. 81, datë 18.6.2010. Gjykata e Apelit, me vendimin nr. 117, datë 1.12.2010, lëshoi urdhrin ekzekutiv për këtë qëllim.

7. Më datë 17.12.2010 kërkuesi i është drejtuar shoqërisë përmbarimore private EPSA sh.p.k. për ekzekutimin e urdhrit të ekzekutimit nr. 117, datë 1.12.2010, të Gjykatës së Apelit, me qëllim zbatimin e vendimit nr. 81, datë 18.6.2008, të po asaj Gjykate. Përmbaruesi, me shkresën nr. 304, datë 20.12.2010, bëri lajmërimin për ekzekutimin vullnetar, nga ana e Ministrisë, të urdhrit të ekzekutimit dhe me shkresën nr. 70 Prot, datë 3.1.2011, ai iu drejtua bankave të nivelit të dytë për vendosjen e masës sekuestro konservative në llogaritë bankare të debitorit (Ministrisë) për shumën e detyrimit prej 3 336 499 lekësh. Më tej, përmbaruesi i ka dërguar debitorit shkresën nr. 71 Prot, datë 5.1.2011, për ta njoftuar lidhur me ekzekutimin e detyrueshëm të urdhrit ekzekutiv, pas së cilës nuk u veprua sërish nga pala debitore. Përmbaruesi i ka dërguar shkresë Sekretarit të Përgjithshëm të Ministrisë, me të cilën njoftohet se do të gjëbohet për refuzim të zbatimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë, si dhe do të kallëzohet për ndjekje penale.

8. Pala debitore, Ministria, ka bërë kundërshtim të veprimeve përmbarimore me pretendimin se ndodhëj para provave të reja. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr. 4008, datë 16.5.2011, ka rrëzuar padinë duke e gjetur të pabazuar. Ky vendim është lënë në fuqi nga Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr. 1581, datë 20.6.2012.

9. Përmbaruesi, pas refuzimit të vazhdueshëm të Sekretarit të Përgjithshëm për të zbatuar vendimin gjyqësor, ka aplikuar masën e gjobës prej 50.000 lekësh ndaj tij. Gjithashtu, përmbaruesi, me shkresën nr. 3441, datë 20.5.2011, ka urdhëruar sektorin përgjegjës të financës pranë Ministrisë të ndalojë nga paga e Sekretarit të Përgjithshëm shumën prej 50.000 lekësh.

10. Në datë 24.11.2011 përmbaruesi ka nxjerrë shkresën nr. 8371 Prot., me anë të së cilës ka urdhëruar Degën e Thesarit Tiranë për vendosjen e sekuestros konservative në llogarinë e Ministrisë në shumën prej 3,972,122 (detyrimi prej 3,764,331 ndaj kërkuesit plus tarifa përmbarimore në masën prej 207,7961 lekë).

11. Pas vendosjes së sekuestros konservative, debitori i ka paguar kreditorit shumën prej 1 053 609 lekësh, gjë që vërtetohet me çekun nr. 00319175, datë 29.12.2011. Më datë 4.4.2012 ndaj kërkuesit është bërë një pagesë tjetër prej 100 800 lekësh. Veprim tjetër për bërjen e pagesës ose të kthimit në punë nuk ka pasur.

12. Përmbaruesi dhe kërkuesi, pas këtyre veprimeve, i janë drejtuar disa herë Ministrisë (më datë 6.2.2012; 21.6.2012; 16.10.2012; 22.11.2012; 11.2.2013; 11.4.2013), por nuk ka pasur asnjë reagim nga pala debitore.

II

13. **Kërkuesi** pretendon se i është cenuar e drejta për një proces të rregullt ligjor, pasi nuk po realizon të drejtën e tij të fituar gjyqësisht si pasojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë nga institucionet shtetërore.

14. **Subjekti i interesuar**, Ministria e Transportit dhe e Infrastrukturës, ka parashtruar se ka qenë në pamundësi të zbatojë vendimin gjyqësor të formës së prerë për pjesën e kthimit të kërkuesit në vendin e punës, pasi kërkesat për këtë pozicion pune kanë ndryshuar. Sa i takon shlyerjes së detyrimit financiar, sipas subjektit të interesuar, ai është shlyer në masën 33% të shumës (në dhjetor të vitit 2011) dhe më pas edhe 5.34% të saj (në mars të vitit 2012). Pritet që në bazë të fondeve të akorduara nga buxheti i shtetit për vitin në vijim të shihet mundësia e shlyerjes së më parë të detyrimit të mbetur ndaj kërkuesit.

15. **Subjekti i interesuar**, shoqëria përmbarimore “EPSA” sh.p.k., ka paraqitur të gjitha dokumentet shkresore që vërtetojnë veprimet e kryera prej saj konkretisht lidhur me ekzekutimin e detyrimit që rrjedh nga vendimi gjyqësor i formës së prerë, në fund të të cilave sërish nuk është arritur ekzekutimi i të gjithë detyrimit ndaj kërkuesit.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Mbi zëvendësimin procedural të subjektit të interesuar

16. Kërkuesi, mbështetur në nenin 1/2 të ligjit nr. 8755, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, si dhe në nenin 199/2 të Kodit të Procedurës Civile, ka paraqitur një kërkesë ku kërkon kalimin procedural të subjektit të interesuar, Ministria e Punëve Publike, Transportit dhe Telekomunikacionit, dhe thirrjen në gjykim si subjekt i interesuar të Ministrisë së Transportit dhe Infrastrukturës, pasi ajo strukturë nuk ekziston më sipas dekretit nr. 8304, datë 11.9.2013 të Presidentit të

Republikës.

17. Gjykata, me qëllim zhvillimin e një procesi të rregullt me ndërgjyqësi të përcaktuara qartë, e pa të nevojshëm saktësimin e faktit se në varësi të cilës Ministri ka kaluar kjo drejtori dhe bashkë me të edhe të drejtat dhe detyrimet e subjektit debitor, me qëllim kalimin procedural sipas kërkesës së parashtruar nga kërkuuesi. Me shkresën nr. 521/1 Prot., datë 4.11.2013, Ministria e Transportit dhe Infrastrukturës njofton Gjykatën se Drejtoria e Shërbimeve të Brendshme është në vartësi të Ministrisë së Transportit dhe Infrastrukturës. Mbi këtë bazë, Gjykata vendosi: *“Kalimin procedural dhe marrjen pjesë në cilësinë e subjektit të interesuar Ministria e Transportit dhe Infrastrukturës në vend të Ministrisë së Punëve Publike, Transportit dhe Telekomunikacionit.”*

B. Mbi pretendimin për mosekzekutim të vendimit gjyqësor të formës së prerë brenda një afati të arsyeshëm

18. Gjykata ka theksuar se ekzekutimi brenda një afati të arsyeshëm i vendimit të formës së prerë të gjykatës, duhet konsideruar si pjesë përbërëse e së drejtës për një proces të rregullt ligjor, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë dhe të nenit 6 të Konventës Europiane për të Drejtat e Njeriut. Ekzekutimi i vendimit përbën një element thelbësor të shtetit të së drejtës e të vetë nocionit të gjyqimit të drejtë. Çdo organ shtetëror detyrohet të marrë masat përkatëse për zbatimin e vendimeve gjyqësore të formës së prerë (*shih vendimet nr. 35, datë 27.10.2010; nr. 23, datë 17.5.2010; nr. 1, datë 19.1.2009, të Gjykatës Kushtetuese*).

19. Ekzekutimi i vendimit të formës së prerë të gjykatës konsiderohet si faza përfundimtare e realizimit të një të drejte të fituar gjyqësisht. Vetëm pas realizimit të kësaj faze mund të konsiderohet se individ i ka vendosur plotësisht në vend të drejtën e tij të fituar. Procesi i vendosjes në vend të një të drejte të shkelur përfshin jo vetëm vendimmarrjen e gjykatave, por edhe veprimet konkrete të organeve përgjegjëse të ngarkuara me ekzekutimin e vendimeve gjyqësore të formës së prerë.

20. Gjykata ka rikonfirmuar qëndrimin se në një çështje që përfshin përcaktimin e një të drejte civile, kohëzgjatja e procedurave normalisht llogaritet nga momenti i fillimit të procedurës gjyqësore deri në momentin kur jepet vendimi dhe ekzekutohet ai. Faza ekzekutive konsiderohet si fazë e mëtejshme e të njëjtit proces. Sipas saj, kohëzgjatja e arsyeshme e procedimeve duhet të vlerësohet në dritën e rrethanave të çështjes dhe duke marrë në konsideratë kompleksitetin e çështjes, sjelljen dhe interesin e kërkuarit dhe autoriteteve përkatëse. Për vlerësimin e kompleksitetit të procedimeve duhet të kenë rëndësi të gjitha aspektet e çështjes, përfshi objektin e çështjes, faktet e kundërshtuara, volumin e provave shkresore. Kompleksiteti i çështjes, në balancë me parimin e sigurimit të administrimit të përshtatshëm të drejtësisë, mund të justifikojë kohëzgjatje kohore të konsiderueshme (*shih vendimet nr. 14, datë 15.4.2010; nr. 8, datë 23.3.2010; nr. 9, datë 1.4.2009; nr. 1, datë 19.1.2009, të Gjykatës Kushtetuese*).

i) Kompleksiteti i çështjes

21. Në lidhje me detyrimin për rikthimin e kërkuarit në vendin e mëparshëm të punës, rezulton se nga pikëpamja ligjore dhe faktike dispozitivi i vendimit nr. 81, datë 18.6.2008, të Gjykatës së Apelit Tiranë nuk paraqet vështirësi në ekzekutim, pasi në rastin konkret kemi të bëjmë me një vendim i cili ka shfuqizuar një akt administrativ që rregullon marrëdhëniet e punës në bazë të ligjit “Për statusin e nëpunësit civil”. Për rivendosjen e të drejtës së kërkuarit nevojitet nxjerrja e një akti të titullarit të institucionit për rikthimin e kërkuarit në vendin e mëparshëm të punës ose marrjen e masave për të gjetur një zgjidhje tjetër sa më të përshtatshme, në kuadër të dispozitivit të vendimit gjyqësor të formës së prerë.

22. Në lidhje me detyrimin për pagimin e pagave nga data e ndërprerjes së marrëdhënieve financiare deri në ekzekutimin e plotë të vendimit, Gjykata çmon se edhe ky detyrim është i identifikueshëm nga pikëpamja faktike dhe juridike. Kështu, paga e kërkuarit në momentin e ndërprerjes së marrëdhënieve të punës ka qenë e përcaktuar qartë. Pagat për nëpunësit e shërbimit civil janë përcaktuar me vendim të Këshillit të Ministrave, në bazë të pozicionit të punës dhe, posaçërisht, pozicionit të përgjegjësit të sektorit të shërbimeve i përgjigjet pagesa e kategorisë III a/1.

23. Po kështu, edhe dispozitivi i vendimit të KSHC-së, i lënë në fuqi nga Gjykata e Apelit Tiranë, është i qartë dhe i përcaktueshëm, pasi detyron debitorin që t’i paguajë pagën kërkuarit deri në momentin e ekzekutimit të vendimit. Në lidhje me këtë pikë, pra me përcaktueshmërinë e detyrimeve financiare të debitorit kundrejt kreditorit në marrëdhëniet që lindin në shërbimin civil, Gjykata nuk sheh ndonjë paqartësi në dispozitivin e vendimit të formës së prerë. Fakti që janë kryer disa pagesa të pjesshme nga debitori është tregues se edhe ekzekutimi i këtij detyrimi nuk paraqet vështirësi.

24. Nga sa më lart, Gjykata çmon se çështja konkrete nuk paraqet rrethana të veçanta që mund të

justifikojnë vonesën në ekzekutimin e vendimit të formës së prerë nr. 81, datë 18.6.2008, të Gjykatës së Apelit Tiranë, nga dita e marrjes së tij deri në realizimin e plotë të detyrimit ndaj kërkuarit.

ii) Sjellja e kërkuarit

25. Kohëzgjatja e arsyeshme e procedimit të çështjes është vlerësuar nga Gjykata si thelbësore për të përcaktuar nëse ndodhemi para rastit të tejkalimit të afateve të arsyeshme. Ky element lidhet me mosekzekutimin e vendimeve të formës së prerë për faj të veprimeve apo mosveprimeve të kërkuarit, duke sjellë tejkalimin e një afati të arsyeshëm për ekzekutimin e vendimeve gjyqësore të formës së prerë.

26. Në rastin konkret, sjella e kërkuarit përcaktohet nga qëndrimi i tij gjatë fazës së ekzekutimit të vendimit. Konkretisht, kërkuari, pas marrjes formë të prerë të vendimi nr. 81 datë 18.6.2008, të Gjykatës së Apelit Tiranë, i është drejtuar debitorit me një kërkesë, ku i ka kërkuar zbatimin e këtij vendimi. Kjo kërkesë u refuzua me arsyetimin se ai (debitori) kishte bërë rekurs në Gjykatën e Lartë dhe, për rrjedhojë, vendimi konsiderohet i pezulluar.

27. Pas vendimit të mospranimit të rekursit nga Gjykata e Lartë marrë me datë 18.10.2010, kërkuari, në datën 15.11.2010, i është drejtuar Departamentit të Administratës Publike duke i kërkuar ekzekutimin e vendimit gjyqësor.

28. Gjithashtu, më datë 17.12.2010, kërkuari ka kontraktuar një shoqëri përmbaruese private për ekzekutimin e urdhrat të ekzekutimit nr. 117 datë 1.12.2010, lëshuar për ekzekutimin e vendimit të formës së prerë nr. 81 datë 18.6.2008, të Gjykatës së Apelit. Gjatë gjithë kohës së fazës së ekzekutimit të vendimit gjyqësor nga ana e shoqërisë përmbaruese, kërkuari ka vijuar t'i paraqesë kërkesa të njëpasnjëshme debitorit.

29. Nga të gjitha këto veprime, Gjykata arrin në përfundimin se kërkuari jo vetëm nuk është bërë pengesë për realizimin e procesit të ekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë, por ai ka shfaqur interes të vazhdueshëm për ekzekutimin e tij të plotë.

30. Sa më sipër, Gjykata çmon se kërkuari ka vepruar në përputhje me të drejtat e tij procedurale, duke shteruar mjetet ligjore në dispozicion të tij për rivendosjen e së drejtës së cenuar.

iii) Sjellja e autoriteteve

31. Gjykata në jurisprndencën e saj është shprehur se i takon debitorit të gjejë një mundësi zgjidhjeje sa më të përshtatshme me qëllim vënien në vend të së drejtës së kreditorit. Autoritetet shtetërore nuk mund të justifikohen me pamundësinë për të mos respektuar një detyrim që vjen nga një vendim gjyqësor, por duhet të përpiqen me të gjitha mjetet dhe mundësitë që kanë në dispozicion për ta zbatuar atë (*shih vendimet nr. 4, datë 20.2.2013; nr. 10, datë 1.3.2012 dhe nr. 2, datë 1.2.2011 të Gjykatës Kushtetuese*). Më tej, Gjykata është shprehur se...*“përballë detyrimit për zbatim të vendimeve gjyqësore të formës së prerë, të gjitha subjektet, qofshin këto private apo publike, duhet të përgjigjen njëllor”* (*shih vendimet nr. 7, datë 27.2.2012; nr. 35, datë 27.10.2010; nr. 23, datë 17.5.2010 dhe nr. 1, datë 19.1.2009, nr. 20, datë 29.4.2013, të Gjykatës Kushtetuese*).

32. Në rastin konkret, debitori, Ministria, në çdo rast ka mbajtur qëndrim refuzues në lidhje me ekzekutimin e vendimit të formës së prerë. Në lidhje me detyrimin për rikthimin në punë, debitori ka shfaqur gjithmonë refuzimin e tij dhe nuk ka marrë asnjë masë për ekzekutim. Kështu, me shkresën nr. 5682/1, datë 28.8.2008, ai ka refuzuar ekzekutimin e vendimit të Gjykatës së Apelit nr. 81, datë 18.6.2008, me arsyetimin se ka ushtruar rekurs në Gjykatën e Lartë dhe deri në shqyrtimin e tij vendimi i Gjykatës së Apelit nuk mund të ekzekutohet.

33. Lidhur me këtë argument të përdorur nga Ministria, Gjykata vazhdimisht ka theksuar se *“Në përputhje me parashikimet e nenit 449 dhe 451 të KPC-së, vendimi i gjykatës së apelit është i formës së prerë dhe ushtrimi i rekursit ndaj tij pranë Gjykatës së Lartë nuk ka efekt pezullues, me përjashtim të rasteve kur kjo e fundit vendos pezullimin e vendimit të rekursuar, në bazë të nenit 479 të KPC-së.”* (vendimi nr. 56, datë 21.12.2012 i Gjykatës Kushtetuese). Më tej, po në këtë vendim, Gjykata është shprehur se *“...një personi, që pajiset me një vendim të ekzekutueshëm kundër shtetit në favorin e tij, nuk mund t'i kërkojë t'u drejtohet organeve përmbarimore për të ekzekutuar vendimin”*. Pra, me dhënien e vendimit nga Gjykata e Apelit, debitori duhet të merrte masa të menjëhershme për ekzekutimin e vendimit të kësaj gjykate, pasi ekzekutimi nuk kushtëzohet as me ankimin në Gjykatën e Lartë, as me bërjen e kërkesës në organet përmbarimore.

34. Gjykata vlerëson se edhe argumenti tjetër i debitorit se ekzekutimi i vendimit është i pamundur, pasi për atë vend pune që ka pasur kërkuari kanë ndryshuar kriteret lidhur me arsimin e nevojshëm që duhet të ketë i punësuar në këtë pozicion, është i pabazuar. Ky argument është hedhur poshtë nga Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, vendim i cili është lënë në fuqi nga Gjykata e Apelit Tiranë. Gjykata rithekson se është detyrimi i debitorit që në këtë rast të gjejë mundësitë e duhura për të kthyer në punë kërkuarin, si detyrim që rrjedh nga

vendimi gjyqësor i formës së prerë.

35. Në lidhje me detyrimin e dytë, atë të kryerjes së pagesës, Gjykata vëren se deri në ditën e zhvillimit të seancës gjyqësore janë bërë vetëm dy pagesa të pjesshme. Pra, debitori ka treguar se e pranon këtë detyrim, por megjithatë masat e marra prej tij për realizimin e të gjithë detyrimit janë të pamjaftueshme. Rezulton se nga dita e kryerjes së pagesës së fundit ka kaluar më tepër se një vit dhe debitori nuk po shfaq angazhimin e duhur për ekzekutimin e pjesës së mbetur të detyrimit.

36. Nisur nga ky fakt, Gjykata thekson se pavarësisht se fondi i përcaktuar nga buxheti mund të mos jetë i mjaftueshëm për të shlyer të gjithë detyrimin, debitori duhet të tregojë vullnetin e tij për të shlyer sa më parë diferencën e mbetur të detyrimit ndaj kreditorit. Duke qenë se vendimi i formës së prerë përmban detyrimin për t'i paguar pagën kërkuesit deri në ditën e ekzekutimit të vendimit, shuma që mbetet për t'u shlyer vazhdon të shtohet për çdo ditë/muaj vonesë në shlyerjen e tij. Në këtë kuptim, detyrimi i debitorit nuk vjen duke u zvogëluar nëse ai shtyn në kohë ekzekutimin, përkundrazi, ai shtohet. Debitori në këtë rast duhet të mbajë parasysh jo vetëm detyrimin që ka ndaj kreditorit, por edhe interesin publik në administrimin e mirë të buxhetit të shtetit për të mos i shkaktuar atij dëme financiare. Në këtë kuptim, një realizim i plotë i detyrimit është jo vetëm në favor të kreditorit për të realizuar të drejtën e tij të fituar nga një vendim gjyqësor, por i shërben edhe administrimit sa më të mirë të të ardhurave të taksapaguesve.

37. Sa i takon sjelljes së përmbaruesit gjyqësor, si autoritet i ngarkuar nga ligji për ekzekutimin e vendimeve gjyqësore të formës së prerë, Gjykata vëren se ai ka kryer disa veprime të nevojshme për ekzekutimin e vendimit gjyqësor. Kështu, ai i është drejtuar debitorit me shkresa të njëpasnjëshme dhe gjithashtu ka marrë masën e sekuestros konservative me qëllim ekzekutimin e këtyre vendimeve. Për këtë qëllim, ai ka nxjerrë një numër shkresash, si lajmërimet për ekzekutim vullnetar, për ekzekutimin e detyrueshëm, urdhrat për vendosjen e sekuestrove, kërkesa për përmbushjen e detyrimit, gjoba të ndryshme dhe një sërë shkresash të tjera bashkëlidhur dosjes, duke marrë të gjitha masat e nevojshme ligjore për ekzekutimin e vendimit gjyqësor.

38. Lidhur me afatet kohore, në çështjen konkrete rezulton se urdhri i ekzekutimit mban datën 1.12.2010. Gjykata çmon se *prima facie* rezulton të jetë një afat i tejzgatur kohor, nisur nga tërësia e rrethanave të çështjes, dhe se debitori ka pasur kohën e mjaftueshme në dispozicion për të ekzekutuar detyrimin ndaj kërkuesit. Ai jo vetëm që nuk e ka bërë këtë, por vazhdon të shprehet se nuk do të kryejë veprimet e duhura në plotësim të detyrimeve të tij ndaj kreditorit duke përdorur argumente, të tilla si: kriteret e reja për vendin e punës apo mungesën e fondeve të buxhetit për këtë qëllim.

39. Në përfundim, Gjykata vlerëson se pretendimi i kërkuesit është i bazuar dhe duhet pranuar, pasi si rrjedhojë e mosekzekutimit nga autoritetet e ngarkuara nga ligji dhe brenda një afati të arsyeshëm të vendimit gjyqësor të formës së prerë, atij i është cenuar e drejta për një proces të rregullt ligjor, e parashikuar nga neni 42 i Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë dhe neni 6/1 i KEDNJ-së.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të nenit 131, shkronja “f”, dhe nenit 134, pika 1, shkronja “g” të Kushtetutës; nenit 72 të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, njëzëri,

VENDOSI:

Pranimin e kërkesës.

Konstatimin e cenimit të së drejtës kushtetuese për një proces të rregullt ligjor, si pasojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë nr. 81, datë 18.6.2008, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë: Bashkim Dedja (kryetar), Sokol Berberi, Vladimir Kristo, Fatmir Hoxha, Altina Xhoxhaj, Vitore Tusha, Gani Dizdari, Fatos Lulo, Besnik Imeraj